

Whitney Webb & Iain Davis: Udržitelné dluhové otroctví aneb skutečné cíle agendy OSN

otevrisvoumysl.cz/whitney-webb-iain-davis-udrzitelne-dluhove-otroctvi-aneb-skutecne-cile-agendy-osn

17. listopadu 2022

Ve zkratce...

Jak otevřeně uvádí OSN, "udržitelný rozvoj" je především o transformaci, nikoli nutně o "udržitelnosti", jak si ji většina lidí představuje. Jeho cílem je přeměnit Zemi a vše, co se na ní nachází, včetně nás, na zboží, jehož obchodování bude základem nové globální ekonomiky. Ačkoli je nám prodáván jako "udržitelný", jediné, co tento nový globální finanční systém "udrží", je moc dravé finanční elity.

Facebook

Telegram

VK

Originál článku publikován ZDE: 13. září 2022

V tomto prvním díle nového seriálu Iain Davis a Whitney Webbová zkoumají, jak politika OSN v oblasti „udržitelného rozvoje“ (SDGs) nepodporuje „udržitelnost“, jak si ji většina lidí představuje, a místo toho využívá stejný dluhový imperialismus, který již dlouho používá angloamerické impérium k tomu, aby uvěznilo národy v novém, stejně dravém systému globálního finančního řízení.

Agenda OSN pro udržitelný rozvoj 2030 je rozdělena jako „společný plán pro mír a prosperitu lidí a planety, nyní i v budoucnosti“.

Jádrem této agendy je 17 cílů udržitelného rozvoje (SDGs).

Mnohé z těchto cílů znějí teoreticky hezky a vytvářejí obraz rodící se globální utopie – například žádná chudoba, žádný hlad ve světě a snížení nerovnosti. Avšak stejně jako v případě mnoha jiných cílů

udržitelného rozvoje se ve skutečnosti za většinou – ne-li za všemi – z nich skrývají politiky zahalené do jazyka utopie, které v praxi přinášejí prospěch pouze ekonomické elitě a posilují její moc.

To je jasně patrné z drobného písma cílů udržitelného rozvoje, neboť se v nich klade značný důraz na zadlužení a na to, aby se národní státy (zejména rozvojové) zadlužily a byly tak nuceny přijmout politiky související s cíli udržitelného rozvoje. Není pak příliš velkou náhodou, že mnoho hnacích sil, které stojí za politikami souvisejícími s cíli udržitelného rozvoje v OSN i jinde, jsou kariérní bankéři. Bývalí manažeři některých z nejdravějších finančních institucí v dějinách světa, od Goldman Sachs přes Bank of America až po Deutsche Bank, patří mezi hlavní zastánce a tvůrce politik souvisejících s cíli udržitelného rozvoje.

Jsou jejich zájmy skutečně v souladu s „udržitelným rozvojem“ a zlepšováním stavu světa pro obyčejné lidi, jak nyní tvrdí? Nebo jejich zájmy spočívají tam, kde vždy spočívaly, v ekonomickém modelu založeném na zisku, dluhovém otroctví a otevřené krádeži?

V této investigativní sérii Unlimited Hangout se budeme zabývat těmito otázkami a zkoumat nejen mocenské struktury, které stojí za cíli udržitelného rozvoje a souvisejícími politikami, ale také jejich praktické dopady.

V tomto prvním díle se budeme zabývat tím, co je vlastně základem většiny Agendy 2030 a Cílů udržitelného rozvoje, překonáme květnaté řeči a přiblížíme vám, co provádění těchto politik znamená pro běžného člověka. Následující díly se zaměří na případové studie založené na konkrétních cílech udržitelného rozvoje a jejich dopadech na jednotlivá odvětví.

Celkově tento seriál nabídne na faktech založený a objektivní pohled na to, že motivací cílů udržitelného rozvoje a Agendy 2030 je přetvoření stejného ekonomického imperialismu, jaký používalo angloamerické impérium v období po druhé světové válce, pro účely

nadcházejícího „multipolárního světového řádu“ a snahy o zavedení globálního neofeudálního modelu, který lze nejlépe shrnout jako model „udržitelného otroctví“.

Slovní salát SDG

OSN vychovává mladé lidi v rozvojových zemích k tomu, aby vítali „udržitelný rozvoj“, aniž by jim sdělila, jaký dopad bude mít na jejich životy nebo národní hospodářství, Zdroj: UNICEF

Většina lidí zná pojem „udržitelný rozvoj“, ale lze říci, že většina z nich se domnívá, že cíle udržitelného rozvoje souvisejí s řešením problémů, které údajně způsobuje klimatická katastrofa. Cíle udržitelného rozvoje Agendy 2030 však zahrnují všechny aspekty našeho života a pouze jeden z nich, cíl 13, se výslovně zabývá klimatem.

Od ekonomického a potravinového zabezpečení až po vzdělávání, zaměstnanost a veškerou podnikatelskou činnost; jmenujte jakoukoli oblast lidské činnosti, včetně té nejosobnější, a najdete k ní přidružený cíl udržitelného rozvoje, který ji má „transformovat“. Přesto je to právě cíl SDG 17 – Partnerství pro cíle -, díky němuž můžeme začít zjišťovat, kdo jsou skuteční příjemci tohoto systému.

Cílem 17. cíle udržitelného rozvoje OSN je částečně:

Posílit globální makroekonomickou stabilitu, mimo jiné prostřednictvím koordinace a soudržnosti politik. [. . .] Posílit globální partnerství pro udržitelný rozvoj doplněné o partnerství více zúčastněných stran [. . .] na podporu dosažení cílů udržitelného rozvoje ve všech zemích. [...] Podporovat a prosazovat účinná partnerství veřejného, veřejného a soukromého sektoru a občanské společnosti a vycházet přitom ze zkušeností a strategií získávání zdrojů pro tato partnerství.

Z toho můžeme vyvodit, že „partnerství více zainteresovaných stran“ mají spolupracovat na dosažení „makroekonomické stability“ ve „všech zemích“. Toho bude dosaženo prosazením „koordinace a soudržnosti politik“, které budou vytvořeny na základě „znalostí“ „partnerství veřejného, veřejného a soukromého sektoru a občanské společnosti“. Tato „partnerství“ zajistí dosažení cílů udržitelného rozvoje.

Tento slovní salát je třeba trochu rozklíčovat, protože se jedná o rámec, který umožňuje realizaci všech cílů udržitelného rozvoje „ve všech zemích“.

Ještě předtím je třeba poznamenat, že OSN o sobě a svých rozhodnutích často mluví velkolepými slovy. I ta nejbanálnější jednání jsou považována za „historická“ nebo „průlomová“ atd. Také je třeba se prokousat spoustou frází o transparentnosti, odpovědnosti, udržitelnosti atd.

Jsou to jen slova, která vyžadují odpovídající činnost, aby měla kontextový význam. „Transparentnost“ mnoho neznamena, pokud jsou zásadní informace pohřbeny v nekonečných svazcích neproniknutelných byrokratických žvástů, o kterých nikdo veřejnost neinformuje. „Odpovědnost“ je anatématem, pokud ani národní vlády nemají pravomoc vykonávat dohled nad OSN; a když se „udržitelný“ používá ve významu „transformační“, stává se oxymóronem.

Rozplétání slovního salátu cílů udržitelného rozvoje v rámci programu OSN-G3P

OSN Hospodářská a sociální rada (ECOSOC) zadala vypracování dokumentu, který definuje „partnerství více zainteresovaných stran“ jako:

| [P]artnerství mezi podniky, nevládními organizacemi, vládami, OSN a dalšími aktéry.

Tato „vícestranná partnerství“ údajně pracují na vytvoření globální „makroekonomické stability“ jako předpokladu pro realizaci cílů udržitelného rozvoje. Stejně jako pojem „mezivládní organizace“ se však i význam pojmu „makroekonomická stabilita“ proměnil díky OSN a jejím specializovaným agenturám.

Zatímco dříve makroekonomická stabilita znamenala „plnou zaměstnanost a stabilní ekonomický růst doprovázený nízkou inflací“, dnes to OSN oznámila jinak. Hospodářský růst nyní musí být „inteligentní“, aby splňoval požadavky cílů udržitelného rozvoje.

Zásadní význam, fiskální rovnováha-rozdíl mezi příjmy a výdaji vlády musí být přizpůsoben „udržitelnému rozvoji“ vytvořením „fiskálního prostoru“. Tím se fakticky odděluje pojem „makroekonomická stabilita“ od „reálné ekonomické aktivity“.

TRANSFORMING OUR WORLD:

„Transformační“ cíle udržitelného rozvoje, Zdroj: OSN.

Změna klimatu je vnímána nejen jako environmentální problém, ale také jako „závažný finanční, ekonomický a sociální problém“. Proto je třeba vytvořit „fiskální prostor“ pro financování „koordinace a soudržnosti politik“, které jsou nezbytné k odvrácení prorokované katastrofy.

Odbor OSN pro hospodářské a sociální záležitosti (UN-DESA) upozorňuje, že „fiskální prostor“ nemá přesnou definici. Zatímco někteří ekonomové jej definují jednoduše jako „dostupnost rozpočtového prostoru, který umožňuje vládě poskytnout zdroje na požadovaný účel“, jiní vyjadřují „rozpočtový prostor“ jako výpočet založený na poměru dluhu země k HDP a „předpokládaném“ růstu.

Podle UN-DESA se „fiskální prostor“ odvíjí od odhadované nebo předpokládané „mezery udržitelnosti dluhu“. Ta je definována jako „rozdíl mezi současnou úrovní dluhu země a její odhadovanou udržitelnou úrovní dluhu“.

Nikdo neví, jaké události mohou ovlivnit budoucí hospodářský růst. Pandemie nebo další válka v Evropě by ho mohly výrazně omezit nebo způsobit recesi. „Mezera udržitelnosti dluhu“ je teoretický koncept založený jen na pouhém zbožném přání.

To umožňuje tvůrcům politik přijmout flexibilní a relativně libovolný výklad „fiskálního prostoru“. Mohou si půjčovat na financování výdajů na udržitelný rozvoj bez ohledu na skutečné ekonomické podmínky.

Hlavním cílem fiskální politiky bývalo udržet zaměstnanost a cenovou stabilitu a podpořit hospodářský růst prostřednictvím spravedlivého rozdělení bohatství a zdrojů. To se změnilo na udržitelný rozvoj. Nyní se zaměřuje na dosažení „udržitelných trajektorií příjmů, výdajů a deficitů“, které zdůrazňují „fiskální prostor“.

Pokud si to vyžádá vyšší zdanění a/nebo půjčky, budiž. Bez ohledu na to, jaký to bude mít dopad na reálnou ekonomickou aktivitu, je to v pořádku, protože, podle Světové banky:

Dluh je rozhodující formou financování cílů udržitelného rozvoje.

Výdajové deficity a rostoucí dluh nejsou problémem, protože „nedosažení cílů udržitelného rozvoje“ by bylo mnohem nepříjemnější a dluh by se ještě zvýšil. Jakékoli množství státního dluhu může být navrženo na daňové poplatníky, aby nás ochránilo před mnohem nebezpečnější ekonomickou katastrofou, která by nás údajně postihla, pokud by cíle udržitelného rozvoje nebyly rychle realizovány.

Jinými slovy, hospodářské, finanční a měnové krize se ve světě „udržitelného rozvoje“ sotva objeví. K ospravedlnění těchto krizí bude pravděpodobně použito výše uvedené zdůvodnění. To je model, který si představuje OSN a její „partneři s více zainteresovanými stranami“. Pro ty, kdo stojí za cíli udržitelného rozvoje, účel světí prostředky. Jakákoli parodie může být ospravedlněna, pokud je spáchána ve jménu „udržitelnosti“.

Stojíme před globální politickou iniciativou, která ovlivňuje každý kout našeho života a je založena na logické chybě kruhového uvažování. Efektivní destrukce společnosti je nutná, aby nás ochránila před něčím, o čem nám bylo řečeno, že bude mnohem horší.

Poslušnost je ctnost, protože pokud se nepodřídíme politickým požadavkům, které jsou nám ukládány, a nepřijmeme náklady, může dojít ke klimatické katastrofě.

S těmito znalostmi je mnohem snazší přeložit spleť slovní salát OSN-G3P a zjistit, co OSN pod pojmem „udržitelný rozvoj“ vlastně myslí:

Vlády budou zdaňovat své obyvatelstvo a v případě potřeby zvyšovat deficity a státní dluh, aby vytvořily finanční fondy, do nichž budou mít přístup soukromé nadnárodní korporace, dobročinné nadace a nevládní organizace, které budou distribuovat své produkty, služby a politické programy založené na dodržování cílů udržitelného rozvoje. Nové trhy s cíli udržitelného rozvoje budou chráněny vládní legislativou v oblasti udržitelnosti, kterou navrhují stejní „partneři“, kteří profitují z nové globální ekonomiky založené na cílech udržitelného rozvoje a ovládají ji.

Budova sídla Mezinárodního měnového fondu (MMF) ve Washingtonu, DC, Zdroj: Brookings

Dluh je výslovně označen za klíčovou složku realizace cílů udržitelného rozvoje, zejména v rozvojovém světě. V dokumentu z roku 2018, který vypracoval společný tým Světové banky a MMF, bylo několikrát uvedeno, že „dluhovou zranitelností“ v rozvojových ekonomikách se tyto finanční instituce zabývají „v kontextu globální rozvojové agendy (např. cílů udržitelného rozvoje)“.

V témže roce začal fungovat rámec Světové banky a MMF pro udržitelnost dluhu (DSF). Podle Světové banky DSF „umožňuje věřitelům přizpůsobit podmínky financování s ohledem na budoucí rizika a pomáhá zemím vyvážit potřebu finančních prostředků se schopností splácet své dluhy“. Rovněž „vede země k podpoře cílů udržitelného rozvoje, pokud je jejich schopnost obsluhovat dluh omezená“.

Jinak řečeno, pokud země nemohou splácet dluh, který jim vznikl prostřednictvím půjček MMF a financování Světové banky (a přidružené Mnohostranné rozvojové banky), budou jim nabídnuty možnosti „splácení“ dluhu prostřednictvím provádění politik souvisejících s cíli udržitelného rozvoje. Jak však ukáží další díly tohoto seriálu, mnohé z těchto možností, údajně přizpůsobených realizaci cílů udržitelného rozvoje, se ve skutečnosti řídí modelem „výměna dluhu za půdu“ (nyní přejmenovaným na „dluh za ochranu přírody“ nebo „dluh za klimatické swapy“), které předcházely cílům udržitelného rozvoje a Agendě 2030 o řadu let. Tento model v podstatě umožňuje záborů půdy a krádeže půdy/přírodních zdrojů v měřítku, jaké lidstvo v historii dosud nezažilo.

Od svého vzniku po druhé světové válce Světová banka i MMF historicky využívaly dluhy k tomu, aby donutily země, většinou rozvojového světa, přijmout politiku, která vyhovuje globální mocenské struktuře. To bylo výslovně uvedeno v uniklém dokumentu americké armády sepsaném v roce 2008, v němž se uvádí, že tyto instituce jsou používány jako nekonvenční, finanční „zbraně v době konfliktu až po rozsáhlou všeobecnou válku“ a jako „zbraně“ ve smyslu ovlivňování „politiky a spolupráce vlád států“. Dokument uvádí, že zejména tyto instituce mají „dlouhou historii vedení ekonomické války, která je cenná pro jakoukoli kampaň ARSOF [Armádní síly pro speciální operace] UW [Nekonvenční válka]“.

Dokument dále uvádí, že tyto „finanční zbraně“ může americká armáda použít k vytvoření „finančních pobídek nebo odrazujících prostředků, aby přesvědčila protivníky, spojence a náhradníky ke změně jejich chování na strategické, operační a taktické úrovni divadla“. Dále jsou tyto nekonvenční válečné kampaně vysoce koordinovány s ministerstvem zahraničí a zpravodajskou komunitou při určování, „které prvky lidského terénu v UWOA [Oblast operací nekonvenční války] jsou nejvíce náchylné k finančnímu zapojení“.

Pozoruhodné je, že Světová banka a MMF jsou uvedeny jako finanční a diplomatické nástroje národní moci USA a jako nedílné součásti toho, co příručka nazývá „současným systémem globálního řízení“.

Zatímco kdysi byly „finančními zbraněmi“ anglo-amerického impéria, současné změny v „globálním systému řízení“ předznamenávají také změnu v tom, kdo může Světovou banku a MMF využívat ve svůj prospěch. Slunce zapadá za imperiální, „unipolární“ model a nastává úsvit „multipolárního“ světového řádu. Světová banka a MMF se již dostaly pod kontrolu nové mezinárodní mocenské struktury poté, co byla v roce 2021 vytvořena Finanční aliance Glasgow pro čistou nulu (GFANZ) podporovaná OSN.

Na konferenci COP26 téhož roku GFANZ oznámil plány revidovat úlohu Světové banky a MMF, a to konkrétně v rámci širšího plánu zaměřeného na „transformaci“ globálního finančního systému. Ředitel GFANZ a generální ředitel společnosti BlackRock Larry Fink to výslovně uvedl během panelu na COP26, kde plán na revizi těchto institucí upřesnil slovy:

Chceme-li se vážně zabývat změnou klimatu v rozvíjejících se zemích, budeme se muset skutečně zaměřit na změnu koncepce Světové banky a MMF.

Plány GFANZ na „přetvoření“ těchto mezinárodních finančních institucí zahrnují jejich sloučení se zájmy soukromých bank, které tvoří GFANZ, vytvoření nového systému „globálního finančního řízení“ a narušení národní suverenity (zejména v rozvojovém světě) tím, že je donutí vytvořit podnikatelské prostředí, které je považováno za příznivé pro zájmy členů GFANZ.

Jak bylo uvedeno v předchozí zprávě Unlimited Hangout, GFANZ se snaží využít Světovou banku a příbuzné instituce k tomu, aby „globálně vnutily rozvojovým zemím masivní a rozsáhlou deregulaci, k čemuž využívají snahu o dekarbonizaci. Rozvojové banky [multilaterální rozvojové banky] již nesmí rozvojové země uvázat do dluhové pasti, aby si vynutily politiky, které jsou výhodné pro

zahraniční a nadnárodní subjekty soukromého sektoru, protože nyní lze ke stejným účelům využít ospravedlnění související se změnou klimatu.“

Zpráva o pokroku GFANZ, listopad 2021

Dluh zůstává hlavní zbraní v arzenálu Světové banky a MMF a bude používán ke stejným „imperiálním“ cílům, jen nyní s jinými dobrodinci a jinou škálou politik, které vnucují své kořisti – cílům udržitelného rozvoje.

Tichá revoluce OSN

GFANZ je významnou hnací silou „udržitelného rozvoje“. Je to však jen jedno z mnoha „partnerství veřejného a soukromého sektoru“ souvisejících s cíli udržitelného rozvoje. GFANZ na webových stránkách uvádí:

GFANZ je fórem pro přední finanční instituce, které urychlují přechod ke globální ekonomice s čistou nulou (uhlíkově neutrální). V současné době je našimi členy více než 450 členských firem z celého globálního finančního sektoru, které spravují aktiva v hodnotě více než 130 bilionů dolarů.

GFANZ je tvořen řadou „aliancí“. Banky, správci aktiv, vlastníci aktiv, pojišťovny, poskytovatelé finančních služeb a investiční poradenské společnosti mají své vlastní globální partnerské sítě, které společně přispívají do fóra GFANZ.

Například aliance OSN Net Zero Banking Alliance dává Citigroup, Deutsche Bank, JPMorgan, HSBC a dalším bankám možnost realizovat své nápady prostřednictvím fóra GFANZ. Patří mezi klíčové „zúčastněné strany“ transformace SDG.

V zájmu „urychlení přechodu“ zmocňuje fórum GFANZ ve své „Výzvě k akci“ tyto nadnárodní korporace, aby stanovily konkrétní politické požadavky. Rozhodly, že vlády by měly přijmout „celohospodářské cíle čisté nuly“. Vlády rovněž musí:

[R]eformovat [. . .] finanční předpisy na podporu přechodu na čistou nulu; postupně ukončit dotace na fosilní paliva; stanovit ceny emisí uhlíku; nařídit plány přechodu na čistou nulu a [stanovit] podávání zpráv o klimatu pro veřejné a soukromé podniky do roku 2024.

To vše je prý nutné, abychom zabránili „klimatické katastrofě“, která může jednoho dne nastat. Proto je tato politická agenda „globálního finančního řízení“ prostě nevyhnutelná a měli bychom umožnit soukromým (a historicky dravým) finančním institucím vytvářet politiku zaměřenou na deregulaci samotných trhů, na kterých působí. Koneckonců, „závod k čisté nule“ musí probíhat závratnou rychlostí a podle GFANZ jediná cesta k „vítězství“ spočívá v rozšíření „soukromých kapitálových toků do rozvíjejících se a rozvojových ekonomik“ jako nikdy předtím. Pokud by toku tohoto „soukromého kapitálu“ bránily stávající předpisy nebo jiné překážky, znamenalo by to jistě zkázu planety.

Král Karel III. vysvětlil novou globální SDG ekonomiku, která degradovala zvolené vlády na „umožňující partnery“. Poté titulovaný princ Charles při projevu na COP26 v rámci přípravy na vyhlášení GFANZ řekl:

Dnes žádám, aby se země spojily a vytvořily prostředí, které umožní každému průmyslovému odvětví přijmout potřebná opatření. Víme, že to bude vyžadovat biliony, nikoli miliardy dolarů. Víme také, že země, z nichž mnohé jsou zatíženy rostoucí mírou zadlužení, si prostě nemohou dovolit přejít na ekologický způsob života. Zde potřebujeme rozsáhlou kampaň ve stylu armády, která by zmobilizovala sílu globálního soukromého sektoru, který má k dispozici biliony daleko přesahující globální HDP, [. . .] přesahující dokonce i vlády světových lídrů. To nabízí jedinou reálnou vyhlídku na dosažení zásadní ekonomické transformace.

Stejně jako údajná naléhavost realizace cílů udržitelného rozvoje zbavuje odpovědnosti tvůrce veřejných politik, zbavuje odpovědnosti i soukromý sektor, který je hnací silou předchozích politických programů. Skutečnost, že z dluhu, který společně vytvářejí, těží především soukromý kapitál, je jen náhoda; údajně nevyhnutelný důsledek vytváření „fiskálního prostoru“ potřebného k zajištění „udržitelného rozvoje“.

Rostoucí závislost OSN na těchto „partnerstvích více zúčastněných stran“ je výsledkem „tiché revoluce“, která v OSN proběhla v 90. letech 20. století. V roce 1998 řekl tehdejší generální tajemník OSN Kofi Annan na sympoziu Světového ekonomického fóra v Davosu:

Činnost Organizace spojených národů se týká podniků celého světa. [. . .] Podporujeme také rozvoj soukromého sektoru a přímé zahraniční investice. Pomáháme zemím zapojit se do mezinárodního obchodního systému a přijímat legislativu příznivou pro podnikání.

Kofi Annan, generální tajemník OSN (1997-2006), je členem nadační rady Světového ekonomického fóra a spolupředsedou Světového ekonomického fóra pro Afriku. Zde hovoří na zahajovacím plenárním zasedání na téma Afrika a nová globální ekonomika na Světovém ekonomickém fóru o Africe 2009 v Kapském Městě v Jihoafrické republice, Zdroj: WEF

Valné shromáždění OSN v roce 2017 v rámci Usnesení 70/224, (A/Res/70/224) rozhodlo, že OSN bude „neúnavně pracovat na plném provádění této agendy [Agendy 2030]“ prostřednictvím globálního šíření „konkrétních politik a opatření“.

V souladu s Annanovým přiznáním jsou tyto přijaté politiky a opatření prostřednictvím „globálního finančního řízení“ navrženy tak, aby byly „příznivé pro podniky“.

A/Res/70/224 dodalo, že OSN bude pokračovat:

Silný politický závazek řešit problém financování a vytváření příznivého prostředí pro udržitelný rozvoj na všech úrovních. [. . .] Především s ohledem na rozvoj partnerství prostřednictvím poskytování větších příležitostí soukromému sektoru, nevládním organizacím a občanské společnosti obecně [. . .], zejména při plnění cílů udržitelného rozvoje [SDG].

Toto „příznivé prostředí“ je synonymem pro „fiskální prostor“, který požaduje Světová banka a další specializované agentury OSN. Tento termín se také objevuje ve zprávě o pokroku GFANZ, v níž se uvádí, že Světová banka a mnohostranné rozvojové banky by měly být využity k tomu, aby přiměly rozvojové země „vytvořit správné průřezové příznivé prostředí na vysoké úrovni“ pro investice členů aliance v těchto zemích.

Tato koncepce byla pevně zakotvena v roce 2015 na konferenci Adis Ababa Action Agenda o „financování rozvoje“. Shromáždění delegátů ze 193 národních států OSN se zavázali k ambicióznímu programu finančních investic na úhradu udržitelného rozvoje.

Společně se dohodli na vytvoření:

...příznivé prostředí pro udržitelný rozvoj na všech úrovních; [. . .] dále posílit rámec pro financování udržitelného rozvoje.

„Příznivé prostředí“ je vládní, a tedy daňovými poplatníky financovaný závazek k cílům udržitelného rozvoje. Annanův nástupce a 9. generální tajemník OSN António Guterres, schválili zprávu za rok 2017 o rezoluci A/Res/70/224, která zněla:

Organizace spojených národů se musí urychleně postavit výzvě, aby plně využila potenciál spolupráce se soukromým sektorem a dalšími partnery. [. . .] Systém Organizace spojených národů si uvědomuje, že je třeba se dále orientovat na partnerství, která účinněji využívají zdroje a odborné znalosti soukromého sektoru. Organizace spojených národů se rovněž snaží hrát silnější katalytickou roli při vyvolávání nové vlny financování a inovací potřebných k dosažení cílů [SDGs].

Ačkoli se OSN nazývá mezivládní organizací, nejedná se pouze o spolupráci mezi vládami. Někteří by mohli oprávněně tvrdit, že jí nikdy nebyla.

OSN vznikla v nemalé míře díky úsilí soukromého sektoru a „filantropických“ odnoží oligarchů. Například díky rozsáhlé finanční a provozní podpoře Rockefellerovy nadace (RF) Ekonomickému, finančnímu a tranzitnímu oddělení (EFTD) Ligy národů (LNO) a jejímu značnému vlivu na Správu OSN pro pomoc a obnovu (UNRRA) se RF pravděpodobně stala klíčovým hráčem při přeměně LNO v OSN.

Kromě toho rodina Rockefellerů, která dlouhodobě podporuje „internacionalistickou“ politiku, jež rozšiřuje a upevňuje globální správu věcí veřejných, darovala OSN pozemek, na němž se nachází sídlo OSN v New Yorku, a v průběhu let poskytla OSN další významné dary. Nemělo by být překvapením, že OSN má jednoho ze svých hlavních dárců obzvláště v oblibě, dlouhodobě spolupracuje s RF a chválí tuto organizaci jako vzor „globální filantropie“.

Pět bratrů Rockefellerových. Zleva doprava: David, Winthrop, John D. Rockefeller III, Nelson a Laurance, zdroj: World Finance

OSN byla v podstatě založena na modelu partnerství veřejného a soukromého sektoru. V roce 2000 výkonný výbor Organizace OSN pro výchovu, vědu a kulturu (UNESCO) zveřejnil Zapojení soukromého sektoru a spolupráce se systémem OSN:

Organizace spojených národů a soukromý sektor měly vždy rozsáhlé obchodní vazby prostřednictvím zadávání veřejných zakázek. [. . .] Trh Organizace spojených národů je odrazovým můstkem pro společnosti, které mohou své zboží a služby představit v jiných zemích a regionech. [. . .] Soukromý sektor se rovněž dlouhodobě přímo či nepřímo podílí na normativní a normotvorné činnosti Organizace spojených národů.

Možnost ovlivňovat nejen státní zakázky, ale také rozvoj nových globálních trhů a jejich regulaci je pro nadnárodní korporace a investory samozřejmě nesmírně atraktivní. Nepřekvapuje proto, že projekty OSN, které využívají model „veřejného a soukromého sektoru“, jsou oblíbeným přístupem předních světových kapitalistů.

Již dlouho je to například oblíbený model rodiny Rockefellerů, kteří takové projekty často financují prostřednictvím svých filantropických nadací.

Partnerství veřejného a soukromého sektoru se v průběhu let od svého vzniku rozšířilo a stalo se dominantním v rámci systému OSN, zejména pokud jde o „udržitelný rozvoj“. Střídající se generální tajemníci dohlíželi na formální přechod OSN na systém Globální partnerství veřejného a soukromého sektoru OSN (UN-G3P).

V důsledku této transformace se dramaticky změnila i role vlád národních států v OSN. Například v roce 2005 vydala Světová zdravotnická organizace (WHO), další specializovaná agentura OSN, zprávu o využívání informačních a komunikačních technologií (ICT) ve zdravotnictví s názvem Propojení pro zdraví. WHO v ní hovořila o tom, jak by „zainteresované strany“ mohly celosvětově zavádět řešení v oblasti zdravotní péče založená na ICT, a uvedla:

| Vlády mohou vytvořit příznivé prostředí a investovat do rovnosti, přístupu a inovací.

Jak loni v Glasgow poznamenal král Karel III., vlády „demokratických“ zemí dostaly roli „umožňujících“ partnerů. Jejich úkolem je vytvářet fiskální prostředí, v němž jejich partneři ze soukromého sektoru působí. Politiky udržitelnosti vytváří globální síť složená z vlád, nadnárodních korporací, nevládních organizací, organizací občanské společnosti a „dalších aktérů“.

„Dalšími aktéry“ jsou převážně filantropické nadace jednotlivých miliardářů a nesmírně bohatých rodinných dynastií, jako jsou nadace Billa a Melindy Gatesových (BMGF) nebo Rockefellerovy nadace. Společně tito „aktéři“ tvoří „partnerství více zainteresovaných stran“.

Během pseudopandemie mnozí začali uznávat vliv BMGF na WHO, ale je to jen jedna z mnoha dalších soukromých nadací, které jsou rovněž ceněnými „zainteresovanými stranami“ OSN.

OSN je sama o sobě globální spoluprací mezi vládami a nadnárodní mezivládní sítí soukromých „zúčastněných stran“. Nadace, nevládní organizace, organizace občanské společnosti a globální korporace představují mezivládní síť zainteresovaných stran, která je stejně mocná, ne-li mocnější než jakýkoli mocenský blok národních států.

Partnerství veřejného a soukromého sektoru: Ideologie

OSN a WEF, které samo sebe označuje za hlavního globálního propagátora partnerství veřejného a soukromého sektoru, podepsaly v červnu 2019 strategický rámec, Zdroj: WEF

V roce 2016 zveřejnila agentura UN-DESA pracovní dokument zkoumající hodnotu partnerství veřejného a soukromého sektoru (G3P) pro dosažení cílů udržitelného rozvoje. Hlavní autor, Jomo KS, byl v systému OSN asistentem generálního tajemníka odpovědným za ekonomický výzkum (2005-2015).

UN-DESA obecně shledala, že G3P ve své současné podobě nejsou vhodné pro daný účel:

Tvrzení o snížení nákladů a efektivním poskytování služeb prostřednictvím [G3P], které by ušetřilo peníze daňových poplatníků a přineslo prospěch spotřebitelům, byla většinou prázdná a ideologická tvrzení. [...] Projekty [G3P] byly nákladnější na výstavbu a financování, poskytovaly méně kvalitní služby a byly méně dostupné [...] Navíc mnohé základní služby byly při zapojení soukromých společností méně odpovědné občanům. [...] Investoři v [G3P] čelí relativně nevýhodnému riziku [...] sankční doložky za nedodržení smlouvy ze strany soukromých partnerů jsou méně než přísné, studie zpochybnila, zda se riziko v těchto projektech skutečně přenáší na soukromé partnery. Důkazy naznačují, že [G3P] byly často dražší než alternativa veřejných zakázek, zatímco v řadě případů nepřinesly předpokládané zvýšení kvality poskytování služeb.

S odkazem na práci Whitfield (2010), která zkoumala G3P v Evropě, Severní Americe, Austrálii, Rusku, Číně, Indii a Brazílii, UN-DESA poznamenala, že vedly k „nákupu a prodeji škol a nemocnic jako zboží v globálním supermarketu“.

Zprávy UN-DESA také připomněly nadšencům OSN pro G3P, že řada mezivládních organizací shledala G3P nedostatečnými:

Hodnocení provedená Světovou bankou, Mezinárodním měnovým fondem (MMF) a Evropskou investiční bankou (EIB) – organizacemi, které obvykle podporují [G3P] – zjistila řadu případů, kdy [G3P] nepřinesly očekávaný výsledek a vedly k výraznému nárůstu veřejných fiskálních závazků.

Od roku 2016 se toho příliš nezměnilo, a přesto OSN-G3P trvají na tom, že partnerství veřejného a soukromého sektoru je jediným způsobem, jak dosáhnout cílů udržitelného rozvoje. V rezoluci Valného shromáždění 74/2 (A/Res/74/2) OSN prohlásila, že ignoruje hodnocení svých vlastních vyšetřovatelů:

[Členské státy OSN] uznávají potřebu silných globálních, regionálních a národních partnerství pro cíle udržitelného rozvoje, která zapojí všechny relevantní zúčastněné strany, aby společně podpořily úsilí členských států o dosažení cílů udržitelného rozvoje v oblasti zdraví, včetně všeobecného zdravotního pojištění [UHC2030] [...] zapojení všech relevantních zúčastněných stran je jednou ze základních složek řízení zdravotního systému. [...] [Potvrzujeme] rezoluci Valného shromáždění 69/313 [...] k řešení problému financování a vytváření příznivého prostředí na všech úrovních pro udržitelný rozvoj. [Budeme] poskytovat [...] udržitelné finance a zároveň zlepšovat jejich účinnost [...] prostřednictvím domácích, dvoustranných, regionálních a mnohostranných kanálů, včetně partnerství se soukromým sektorem a dalšími příslušnými zúčastněnými stranami.

Závazek OSN ke globálnímu partnerství veřejného a soukromého sektoru je „ideologickým tvrzením“ a není založen na dostupných důkazech. Aby G3P skutečně fungovalo tak, jak je deklarováno, stanovila UN-DESA, že je třeba nejprve zavést řadu strukturálních změn.

Mezi ně patřilo pečlivé určení míst, kde by G3P mohl fungovat. UN-DESA zjistila, že G3P mohou být vhodné pro některé infrastrukturní projekty, ale jsou škodlivé pro projekty týkající se veřejného zdraví, vzdělávání nebo životního prostředí.

Výzkumní pracovníci OSN uvedli, že je zapotřebí důsledný dohled a regulace tvorby cen a údajného přenosu rizika, komplexní a transparentní systémy fiskálního účetnictví, lepší standardy výkaznictví a přísné právní a regulační záruky.

Žádná z požadovaných strukturálních nebo politických změn doporučených ve zprávě UN-DESA 2016 nebyla provedena.

Udržitelnost pro koho?

Agenda 2030 je bodem na cestě k Agendě 21. Oddíl 8, který byl veřejně představen na Summitu Země v Riu v roce 1992, vysvětluje, jak bude „udržitelný rozvoj“ začleněn do rozhodování:

Primární potřebou je integrovat rozhodovací procesy v oblasti životního prostředí a rozvoje. [. . .] Země si vypracují vlastní priority v souladu se svými národními plány, politikami a programy.

Udržitelný rozvoj byl začleněn do všech politických rozhodnutí. Nejenže každá země má národní plán udržitelného rozvoje, ale tyto plány byly přeneseny na místní samosprávy.

Jedná se o globální strategii, jejímž cílem je rozšířit působnost globálních finančních institucí do všech koutů ekonomiky a společnosti. Politiku budou řídit bankéři a think-tanky, které infiltrovaly ekologické hnutí před desítkami let.

Žádná komunita není osvobozena od „globálního finančního řízení“.

Zjednodušeně řečeno, udržitelný rozvoj nahrazuje rozhodování na národní a místní úrovni globálním řízením. Jedná se o probíhající a dosud úspěšný globální převrat.

Je to však více než to, je to systém globální kontroly. Ti z nás, kteří žijí ve vyspělých zemích, budou muset změnit své chování, protože proti nám bude vedena psychologická a ekonomická válka, která nás donutí se podřídít.

Rozvojové země budou živořit, protože jim budou odepřeny plody moderního průmyslového a technologického rozvoje. Místo toho budou zatíženy dluhy, které na ně uvalí globální centra finanční moci, jejich zdroje budou drancovány, jejich půda ukradena a jejich majetek zabaven – to vše ve jménu „udržitelnosti“.

Největší nebezpečí však možná představuje financionalizace přírody, která je s udržitelným rozvojem neodmyslitelně spjata. Vytváření tříd přírodních aktiv, přeměna lesů na iniciativy pro sekvestraci uhlíku a vodních zdrojů na služby pro lidská sídla. Jak ukáží následující díly tohoto seriálu, několik cílů udržitelného rozvoje má financionalizaci přírody ve svém jádru.

Jak otevřeně uvádí OSN, „udržitelný rozvoj“ je především o transformaci, nikoli nutně o „udržitelnosti“, jak si ji většina lidí představuje. Jeho cílem je přeměnit Zemi a vše, co se na ní nachází, včetně nás, na zboží, jehož obchodování bude základem nové globální ekonomiky. Ačkoli je nám prodáván jako „udržitelný“, jediné, co tento nový globální finanční systém „udrží“, je moc dravé finanční elity.

O autorech článku:

Iain Davis je nezávislý investigativní novinář, autor a blogger ze Spojeného království. Zaměřuje se na rozšiřování povědomí čtenářů o důkazech, o kterých tzv. mainstreamová média neinformují. Iain Davis je častým přispěvatelem do britského sloupku a jeho práce byly

publikovány v OffGuardian, Corbett Report, Technocracy News, Lew-Rockwell a dalších nezávislých zpravodajských serverech. Další jeho práce si můžete přečíst na jeho blogu: – <https://iaindavis.com>.

Whitney Webb je od roku 2016 profesionální spisovatelkou, výzkumnicí a novinářkou. Psala pro několik webových stránek a v letech 2017 až 2020 byla kmenovou autorkou a starší investigativní reportérkou pro Mint Press News. V současné době píše pro The Last American Vagabond.

Překlad: David Formánek

Facebook

Telegram

VK

Líbí se Vám překlady?

Jestli jsou pro Vás videa hodnotná a líbí se vám, ocením podporu na chod tohoto projektu. Víím, jak jsou reklamy otravné, proto je zde nechci dávat. Libovolnou částku můžete zaslat na níže uvedené číslo účtu, nebo jednodušeji přes mobilní aplikaci si oskenovat QR kód. Děkuji za Vaši podporu!

Bankovní účet (CZK): 2201583969/2010

Do zprávy příjemce napište prosím: Dar

Pro platby na eurový účet (EUR):

Jméno: David Formánek

IBAN: CZ8520100000002201806894

SWIFT/BIC: FIOBCZPPXXX

Do zprávy příjemce napište prosím: Dar

QR Platba

CZK účet

Náhodný výběr

Diskuze

Napsat komentář

Vaše e-mailová adresa nebude zveřejněna. Vyžadované informace jsou označeny *